

Dokument elektroniczny

BRG. WSS

16.08.2022

Miejsce i data sporządzenia dokumentu

2022-08-15

URZĄD GMINY W DŁUGOLEŃCE
wpl. dnia 15-08-2022
Nr. 34029/8/2022

BRG.152.5.2022.MJ11

Dane nadawcy

Dane adresata

URZĄD GMINY DŁUGOLEŃKA (55-095 DŁUGOLEŃKA, WOJ. DOLNOŚLĄSKIE)

WEZWANIE

do przestrzegania prawa

Szanowni Państwo!

W załączeniu wezwanie do przestrzegania prawa.

Z poważaniem

Załączniki:

1. [Wezwanie.pdf](#)

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć oprogramowania do weryfikacji podpisu. Data złożenia podpisu:
2022-08-15T19:48:24.941+02:00

Podpis elektroniczny

PODPIS ZAUFANY

15.08.2022 19:43:20 [Gm1 * 2]
Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

dnia 15-08-2022

Nr 34.029.18.1022

Wrocław, dnia 15 sierpnia 2022

Urząd Gminy Długoleś

Wezwanie Rady Gminy do usunięcia naruszenia prawa

Na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) wzywam do usunięcia naruszenia prawa w uchwale Rady Gminy z dnia 23 lutego 2017 w sprawie *określania zasad, trybu przyznawania, pozbawiania oraz wysokości stypendiów sportowych dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe* Nr XXV/305/17.

Powyższej uchwale zarzucam następujące naruszenie prawa w ten sposób, że zapisy w § 2 i art. 13 ust. 1 niniejszej uchwały są sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa, w szczególności z ustawą z dnia 25 czerwca 2010 o sporcie (Dz. U. 2010 Nr 127 poz. 857). Zapisy te są, odpowiednio, niezgodne z art. 31 ust. 1 oraz art. 32 tej ustawy.

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie należy zauważyć, że katalog podmiotów, które będą mogły otrzymać nagrody sportowe, został określony przez ustawodawcę. **Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego nie jest władny doprecyzowywać tego katalogu ani go też zmieniać.** Jak wskazał WSA w Białymstoku w swym wyroku z dnia 14 kwietnia 2016 (sygn. akt II SA/Bk 134/16) uchylającym wadliwą uchwałę gminy w sprawie przyznania stypendium:

„Należy zauważyć, że katalog podmiotów, które będą mogły otrzymać nagrody sportowe, został określony przez ustawodawcę. Z przepisu art. 31 ust. 1 ustawy o sporcie wynika jednoznacznie, że jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać i finansować okresowe stypendia sportowe oraz nagrody i wyróżnienia dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego nie jest władny doprecyzowywać tego katalogu ani go też zmieniać. Sąd stoi na stanowisku, że działanie polegające na zmianie podmiotów uprawnionych poprzez wskazanie, że muszą to być zawodnicy klubów sportowych, narusza w sposób istotny normy art. 31 ust. 1 i 2 ustawy o sporcie.

Skoro ustawa nie upoważniła organów jednostek samorządu terytorialnego do samodzielnego określenia kręgu podmiotów uprawnionych do otrzymywania nagród czy wyróżnień, to należy przyjąć, że ograniczenie kręgu uprawnionych do nagród i wyróżnień do zawodników reprezentujących określone kluby sportowe nie mieści się w upoważnieniu do określenia warunków przyznawania stypendiów, nagród i wyróżnień, o którym mowa w art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie, stanowiąc jednocześnie naruszenie tego przepisu. Takie ograniczenie powoduje również nierówne traktowanie zawodników zrzeszonych w klubach i niezrzeszonych oraz niczym nieuzasadnione uprzywilejowanie grupy zawodników będących członkami klubów sportowych. Należy uznać to za sprzeczne z celem ustawy o sporcie oraz konstytucyjną zasadą równości wobec prawa wyrażoną w art. 32 Konstytucji RP."

W dalszej części wyroku Sąd zwrócił uwagę, że Rada Gminy nie ma upoważnienia regulowania również „wstrzymywania” i „wznawiania” wypłaty stypendium sportowego: „Zdaniem Sądu rację ma Prokurator, że ustawodawca świadomie nie udzielił radzie gminy upoważnienia do regulowania również „wstrzymywania” i „wznawiania” wypłaty stypendium sportowego. Słusznie zauważono, że przepis art. 32 ustawy o sporcie *expressis verbis* wskazuje, że minister właściwy do spraw kultury fizycznej nie tylko przyznaje (ust. 1) i pozbawia (ust. 4) stypendium sportowego dla członka kadry narodowej, ale również w określonych enumeratywnie przypadkach „wstrzymuje stypendium sportowe dla członka kadry narodowej” (ust. 3). Ustęp 7 tego artykułu zawiera zaś upoważnienie ustawowe dla wskazanego ministra do określenia, w drodze rozporządzenia, m.in. „szczegółowych zasad przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania” powyższych stypendiów sportowych. **Przepis art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie, jak wskazano wyżej, nie zawiera zaś upoważnienia dla rady gminy do określenia szczegółowych zasad „wstrzymywania” stypendiów sportowych przyznawanych ze środków gminy.**”

Skoro Rada Gminy nie ma upoważnienia ustawowego do „wstrzymywania” i „wznawiania” wypłaty stypendium sportowego to tym bardziej Wójt Gminy. Należy bowiem zauważyć, że ustawa **upoważnia jedynie ministra właściwego** do przyznawania jak i odbierania stypendium sportowego. Ani słowa o Radzie Gminy czy Wójcie Gminy.

W orzecznictwie podkreśla się, że samo członkostwo w stowarzyszeniu lub klubie sportowym lub trenowanie zawodników klubu sportowego mającego siedzibę na terenie gminy **nie może stanowić podstawy do uzyskania** (przez członka klubu lub trenera) świadczenia z budżetu gminy, na której terenie klub ten ma swą siedzibę (por. m.in. wyrok NSA z dnia 15 stycznia 2008 r., sygn. akt II GSK 327/07; wyrok WSA w Lublinie z dnia 29 maja 2008 r., sygn. akt II SA/Lu 282/08 oraz wyrok WSA w Gliwicach z dnia 26 listopada 2014r., III SA/GI 878/14).

WSA w Krakowie w swym wyroku z dnia 18 grudnia 2018 (sygn. akt III SA/Kr 904/18): „Mając na uwadze regulację zawartą w art. 31 ustępy 1 i 3 ustawy o sporcie należy zgodzić się ze skarżącym, że wprowadzone w § 3 i 4 w zw. z § 2 pkt 1 i 4 kryteria w postaci wymogu bycia zrzeszonym w klubie sportowym lub stowarzyszeniu sportowym działającym na terenie Gminy Miasta Tarnowa oraz osób niezrzeszonych zamieszkujących i trenujących na terenie Gminy Miasta Tarnowa, posiadających licencję zawodnika, którzy zajęli od 1 do 6 miejsca na igrzyskach olimpijskich w sporcie mającym znaczenie dla gminy oraz trenerów takich zawodników są pozaustawowymi, dodatkowymi wymogami. **Powołany przepis nie przewiduje wymienionych wymogów i nie daje także umocowania prawnego jednostkom samorządu terytorialnego do ich wprowadzenia. Jako ustawowe kryteria przyznania stypendiów sportowych ustawodawca wskazał bowiem osiągnięte wyniki sportowe i znaczenie danego sportu dla jednostki samorządu terytorialnego podejmującej w tym przedmiocie uchwałę.**”

Taka regulacja, biorąc pod uwagę podustawowy i wykonawczy charakter aktów prawa miejscowego, jest istotnym naruszeniem prawa w rozumieniu art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Stanowi ona bowiem naruszenie delegacji ustawowej, a także konstytucyjnej zasady równości wobec prawa.

Przepis przewidujący, że stypendium może otrzymać jedynie osoba zrzeszona w klubie sportowym lub stowarzyszeniu sportowym działającym na terenie Gminy Miasta Tarnowa oraz osoba niezrzeszonych zamieszkujących i trenujących na terenie Gminy Miasta Tarnowa, posiadająca licencję zawodnika, która zajęła od 1 do 6 miejsca na igrzyskach olimpijskich w sporcie mającym znaczenie dla gminy oraz trenerzy takich zawodników, pozbawia prawa do stypendiów sportowych osoby niezrzeszone w żadnym klubie sportowym, a będące członkami wspólnoty samorządowej, nawet jeśli uprawiają tę samą dyscyplinę sportu i osiągnęły takie same wyniki sportowe jak osoby zrzeszone w klubie.

Przepisy te nie zawierają pojęcia „zawodnik”, określając podmioty uprawnione do stypendium jako „osoby fizyczne”. Jak stwierdził jeden z sądów, są to wprawdzie dwa różne pojęcia, jednakże z brzmienia tego przepisu wynika jednoznacznie, że dotyczą one tych samych podmiotów, to jest osób fizycznych osiągających wysokie wyniki sportowe (wyr. WSA w Lublinie z 1.9.2011 r., II SA/Lu 579/11, Legalis). **Kategoria osób uprawnionych do stypendium sportowego została zatem określona ogólnie jako „osoba fizyczna” bez upoważnienia do uszczegóławiania tego pojęcia w akcie prawa miejscowego, jakim jest uchwała rady gminy. Tym samym celem regulacji z art. 31 ust. 1 i 3 Sportu określającego uprawnionych jako osoby fizyczne nie jest przypisywanie tym osobom dodatkowych cech. Organ JST nie może we własnym zakresie uzależnić przyznania stypendium od spełnienia cech dodatkowych, np. zrzeszenia w klubie sportowym.** Nie ma tu znaczenia fakt, że zgodnie z art. 3 Sportu działalność sportową prowadzi się w szczególności w formie klubu sportowego. Kluczowe jest tu bowiem stwierdzenie „w szczególności”, co oznacza, że nie jest to jedyna przewidziana prawem forma prowadzenia działalności sportowej (patrz: wyr. WSA w Białymstoku z 24.5.2016 r., II SA/Bk 170/16, Legalis).

Rada gminy nie ma prawa zawęzić ustawowego katalogu podmiotów upoważnionych do otrzymania stypendiów sportowych wyłącznie do osób, które są członkami klubów sportowych. Jedynymi kryteriami ustalania zasad przyznawania stypendiów są znaczenie danego sportu dla jednostki samorządowej oraz osiągnięty wynik sportowy (wyr. WSA w Gdańsku z 30.6.2016 r., III SA/Gd 303/16, Legalis).

Oznacza to, że art. 2 skarżonej uchwały określający przyznawanie stypendium sportowego jedynie osobie uczącej się i mającej mniej niż 25 lat jest sprzeczny z ustawą. Również domaganie się zaświadczenia, że jest się członkiem klubu sportowego jest także niezgodne z aktem rangi wyższej.

W orzecznictwie podkreśla się także, że w zakresie wskazywania kręgu osób uprawnionych do wspomnianych wyżej stypendiów trzeba unikać nadmiernych ograniczeń. I tak:

1. Po pierwsze, nie można wprowadzać zasady, że stypendium może otrzymać jedynie osoba fizyczna będąca członkiem klubu sportowego. Pozbawia to bowiem prawa do stypendiów sportowych osoby niezrzeszone w żadnym klubie sportowym, będące jednocześnie członkami wspólnoty samorządowej, nawet jeśli uprawiają tę samą dyscyplinę sportu i osiągają takie same wyniki sportowe jak członkowie klubu. Samo członkostwo w stowarzyszeniu (klubie sportowym) lub trenowanie zawodników klubu sportowego mającego siedzibę na terenie gminy nie może stanowić podstawy do

uzyskania (przez członka klubu lub trenera) świadczenia z budżetu gminy, na której terenie klub ten ma swą siedzibę (zob. m.in. wyrok NSA z 15.1.2008 r., II GSK 327/07; wyrok WSA w Lublinie z 29.5.2008 r., II SA/Lu 282/08; wyrok WSA w Gliwicach z 26.11.2014 r., III SA/GI 878/14; Legalis).

2. Po drugie, nie można uzależniać możliwości przyznania stypendium od posiadania dokumentu uprawniającego do udziału we współzawodnictwie sportowym. Pozbawia to prawa do stypendiów sportowych osoby, które nie posiadają takiego dokumentu a uprawiają tę samą dyscyplinę sportu i osiągają takie same wyniki sportowe jak osoby zrzeszone w klubie.

3. Po trzecie, dotyczy to także zapisów określających górną granicę wieku zawodników, ponieważ różnicuje to możliwość ubiegania się o stypendium ze względu na wiek, niezależnie od uprawianej dyscypliny sportu i osiąganych wyników sportowych. Nie można również uzależniać możliwości ubiegania się o stypendium od faktu uprawiania sportu olimpijskiego lub paraolimpijskiego.

4. Po czwarte nie można uzależniać możliwości przyznania stypendium od tego, czy jest się osobą uczącą się czy nie (co wynika wprost z wyr. WSA w Białymstoku z 24.5.2016 r., II SA/Bk 170/16)

Na wspomniane wyżej grupy niedopuszczalnych ograniczeń zwrócił uwagę WSA w Krakowie (wyrok z 31.05.2016 r., II SA/Kr 383/16, Legalis).

Na zakończenie wyrok WSA w Olsztynie z 2019-02-14 (sygn. akt II SA/OI 9/19):

„Zwrot „mogą ustanawiać” pozostawia jednostce samorządu terytorialnego swobodę w wyborze wprowadzenia lub nie na swoim terenie tego rodzaju gratyfikacji. Podkreślić należy, że celem ustawy z dnia 5 czerwca 2010 r. o sporcie było stworzenie nowego aktu normatywnego wspierającego kulturę fizyczną w całości opartego na odmiennych założeniach konstytucyjno - aksjologicznych ograniczających reglamentację prawną sportu do niezbędnego minimum (por. uzasadnienie projektu ustawy druk sejmowy nr 23130). Dlatego ustawa wprowadziła jedynie niezbędne regulacje prawne dla prawidłowego rozwoju sportu. Przykładem powyższego jest regulacja zawarta w art. 31 ust. 3 ustawy, który w żaden sposób nie precyzuje szczegółowo kryteriów, jakie powinny być spełnione przez jednostki samorządu terytorialnego aby finansować nagrody czy wyróżnienia za wyniki sportowe.

W tym miejscu należy oczywiście zastrzec, że pewien zakres swobody lokalnego prawodawcy w kształtowaniu treści aktu prawa miejscowego stanowionego na podstawie tej delegacji ustawowej, nie oznacza dowolności prawodawcy lokalnego i przyjęcia, że taki akt prawa miejscowego jest aktem uznaniowym. Akty prawa miejscowego, będące aktami podustawowymi, wydawanymi na podstawie i w granicach ustaw (art. 94 Konstytucji RP), mają na celu wykonywanie ustaw. Ich treść nie może być zatem dowolna, gdyż mogą być wydawane wyłącznie na podstawie upoważnienia ustawowego i muszą mieścić się w jego granicach. Niedopuszczalne jest zatem ich stanowienie poza granicami upoważnienia ustawowego (por. wyrok NSA z 1 grudnia 2017 r., sygn. akt II GSK 282/16, publ. <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).”

Z powyższych wyroków wynika więc jednoznacznie, że uchwała rady gminy nie może w sposób dowolny określać warunków przyznawania stypendium. Tym samym przepis § 2

niniejszej uchwały jest niezgodny z aktem wyższego rzędu jakim jest ustawa. Ustawa bowiem wyraźnie określa, że stypendium te może otrzymać **osoba fizyczna** bez określania wieku, płci czy przynależności do klubu sportowego. Natomiast zgodnie z art. 8 *Kodeksu Cywilnego* każdy człowiek od urodzenia ma zdolność prawną. Osobą fizyczną jest każdy człowiek. Każda osoba fizyczna posiada zdolność prawną, czyli zdolności do bycia podmiotem praw i obowiązków z zakresu prawa cywilnego.

Również przepis § 13 ust. 1 niniejszej uchwały są sprzeczne z aktem wyższego rzędu, ponieważ jak wykazano wyżej Rada Gminy jak i Wójt Gminy nie mają ustawowych uprawnień do regulowania „wstrzymywania” i „wznawiania” wypłaty stypendium sportowego. BOWIEM ZGODNIE Z USTAWĄ **upoważniony do „wstrzymywania” i „wznawiania” wypłaty stypendium sportowego jest jedynie minister właściwy od spraw sportu.**

PODPIS

